

AKTUALNY I NIEAKTUALNY PROGRAM MODERNIZACJI POLSKIEJ ARMII?

W czasie konferencji „Dni Przemysłu 2014” jak co roku przedstawiono główne zadania realizowane w ramach programu modernizacji technicznej sił zbrojnych i to z punktu widzenia trzech podmiotów: Sztabu Generalnego, Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych (DG RSZ) oraz Ministerstwa Obrony Narodowej.

Wizja à la Sztab Generalny

Każda prezentacja była prowadzona w odmienny sposób. Generał Anatol Wojtan – pierwszy zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP przedstawił główne kierunki rozwoju sił zbrojnych w latach 2014 – 2022 uszeregowane poprzez rozwój tzw. „zdolności”. Wynika to z faktu, że w programowaniu na lata 2013 – 2022 zastąpiono stary sposób planowania obronnego oparty na tzw. podejściu podmiotowo-przedmiotowym „systemem odnoszącym się do procesu budowania pożądaných zdolności sił zbrojnych”.

Jako priorytetowe Sztab Generalny wskazał rozwój zdolności do:

- dowodzenia (planowana jest integracja wszystkich zautomatyzowanych systemów dowodzenia i kierowania środkami walki oraz systemów informacyjnych co będzie realizowane w ramach 7 obszarów funkcjonalnych programu operacyjnego C4ISR). Przy czym dotychczas zakupiono i wdrożono systemy łączności satelitarnej, radiostacje pola walki, zintegrowane aparatownie i węzły łączności, systemy IFF, systemy nawigacji satelitarnej oraz mobilne moduły stanowisk dowodzenia. Jako priorytety do 2022 r. mają być traktowane m.in.: rozbudowa systemów łączności cyfrowej na KTO Rosomak – jeden batalion sieciocentryczny, budowa narodowego systemu monitorowania położenia wojsk własnych i rozbudowa systemu zarządzania polem walki;
- rozpoznania (pozyskanie bezzałogowych systemów powietrznych dla szczebla taktycznego i operacyjnego, wprowadzenie pojazdów rozpoznawczych w ramach programu „rozpoznanie patrołowe”, wdrożenie nowych radarów oraz systemów analizy i dystrybucji danych);
- rażenia poprzez: wdrożenie systemów obrony powietrznej i przeciwrakietowej (zestaw plot Wisła, Narew, Poprad i Piorun) oraz śmigłowców (uderzeniowych i zwalczania okrętów podwodnych), modernizację wojsk pancernych (wprowadzenie bojowych wozów piechoty, wozów wsparcia bojowego na uniwersalnej modułowej platformie gąsienicowej UMPG oraz zakup i modernizację czołgów Leopard 2A4/A5), modernizację wojsk raketowych i artylerii (poprzez wprowadzenie dywizjonowych modułów ogniowych Krab, Homar i moździerz samobieżnych Rak), wprowadzenie KTO Rosomak (ze zdalnie sterowanym systemem wieżowym i integracją wieży HITFIST z systemem SPIKE) oraz modernizację Marynarki Wojennej (poprzez wprowadzenie nowych okrętów podwodnych i nawodnych oraz Nadbrzeżnego Dywizjonu Rakietowego);
- zabezpieczenia logistycznego (poprzez wprowadzanie: samochodów średniej ładowności i

wysokiej mobilności, sprzętu zabezpieczenia inżynieryjnego, sprzętu detekcji i OPBMR oraz sprzętu zabezpieczenia logistycznego).

- przetrwania wojsk (poprzez wprowadzenie: śmigłowców w wersji Combat SAR, programu „Tytan”, specjalistycznych pojazdów na UMPG, wozów rozpoznania skażeń na KTO Rosomak, jednostek pływających – niszczycieli min i okrętu ratowniczego oraz systemów ochrony sił morskich);
- szkolenia (poprzez wielopoziomowe zastosowanie symulatorów i trenażerów).

Generał Wojtan podkreślił, że nadal priorytetami rozwoju sił zbrojnych w latach 2013 – 2022 są „Obrona powietrzna w tym przeciwrakietowa”, „Mobilność wojsk lądowych” i „Systemy informacyjne”, na które planuje się przeznaczyć w sumie 58 mld zł.

Wizja à la Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych

Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych generał Lech Majewski przedstawiając rolę Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, opisywał również sposób realizowania zadań związanych z gestorstwem, a więc tym, co jest niezbędne podczas realizacji programu modernizacji technicznej sił zbrojnych. Po reformie w DG RSZ znalazło się 33 z 43 gestorów (73%). Oznacza to, że dowództwo to będzie miało najpoważniejszy udział w nadzorowaniu realizacji programu modernizacji technicznej przy zmniejszonej ilości specjalistów. Niewątpliwie rodzi to niebezpieczeństwo, DG RSZ uważa, że sobie poradzi.

Generał Majewski potwierdził, że wydatki na modernizację techniczną sił zbrojnych od 2013 r. do 2022 r. „...wyniosą około 137 mld zł, z czego 70% (96 mld zł) przeznaczonych jest na zakup nowoczesnego uzbrojenia w ramach realizacji priorytetowych programów operacyjnych. Pozostałe 30% (41 mld zł) przeznaczonych jest na realizację zadań nie związanych z programami operacyjnymi, które mają istotne znaczenie dla poszczególnych systemów funkcjonalnych i zabezpieczenia wojska. Poza programami operacyjnymi planuje się pozyskać m.in. wyposażenie indywidualne żołnierza, sprzęt inżynieryjny, obrony przed bronią masowego rażenia, pojazdy transportowe, części zamienne i remonty oraz zakup amunicji”.

„W ramach modernizacji zostanie zakończone doposażenie 16 samolotów MiG-29 w celu zwiększenia ich możliwości operacyjnych. Ponadto zostanie rozpoczęty proces zwiększania resursu dla samolotów Su-22”.

W sumie od 2013 do 2022 r. na program operacyjny „Kołowe transportery opancerzone KTO Rosomak” przeznaczono 7,8 mld zł, „Modernizacja wojsk pancernych i zmechanizowanych” – 8,6 mld zł, „Modernizacja wojsk raketowych i artylerii” – 6,9 mld zł, „Indywidualne wyposażenie i uzbrojenie żołnierza Tytan” – 3,1 mld zł, „Rozpoznanie patrolowe” – 1,4 mld zł, „Przeciwpancerne pociski kierowane Spike” – 0,4 mld zł, „Samolot szkolno – treningowy AJT” – 1,4 mld zł, „Samoloty transportowe (CASA-C295M i M-28)” – 0,4 mld zł, „Zwalczanie zagrożeń na morzu” – 13,7 mld zł, „Rozpoznanie obrazowe i satelitarne” – 2,5 mld zł, „Zintegrowany system wsparcia dowodzenia oraz zobrazowania pola walki C4ISR” – 5,7 mld zł, „Symulatory i trenażery” – 1,1 mld zł.

Wizja à la MON

A na to wszystko wiceminister Czesław Mroczek poinformował, że specjalny zespół pod jego przewodnictwem właśnie prowadzi przegląd planów modernizacji technicznej – zresztą na wyraźne polecenie premiera i ministra Obrony Narodowej.

Zespół ten potwierdził „sensowność i celowość” dawnych programów, ale „jeżeli chodzi o najbliższy czas to w perspektywie kilku tygodni przeprowadzimy ten proces zmiany, ale niewielkie zmiany

zwiększające nasz potencjał odstraszania". „Te zmiany, które będziemy wprowadzać będą miały na celu przyspieszenie realizacji tego programu". O jakie jednak zmiany chodzi jak na razie nie wiadomo.

Jak widać w tym wszystkim pewne jest tylko to, że wszystkim zależy na tym, aby ambitne plany zostały zrealizowane. Niestety potwierdzenie przez generała Majewskiego, że na realizację zadań rzeczowych w ramach programów operacyjnych w 2014 r zaplanowano 3,4 mld zł oznacza, że do 2022 r potrzebne będzie na nie jeszcze około 92 mld zł.

Od 2015 r. MON będzie więc musiał przeznaczyć na swoje plany średnio 11,5 mld zł rocznie

. Przypomnijmy, że te środki mają pójść tylko na programy operacyjne, na które w tym roku udało się znaleźć jedynie 3,4 mld zł. Odpowiedzi na pytanie „skąd zostaną wzięte niezbędne środki?" na „Dniach Przemysłu" niestety nie otrzymaliśmy.